

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Ek/1724/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122344839
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Falátová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122344839.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: E. Š., H.. XX.XX.XXXX, R. C. D. XXX/X, XXX XX F. Z., zast.: ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS s. r. o., IČO: 36 861 251, so sídlom M. Pišúta 936/16, 031 01 Liptovský Mikuláš, proti povinnému: A.. Q. Z., H.. XX.XX.XXXX, R. C. D. XXXX/XXA, XXX XX F. Z., o vymoženie trov pôvodného konania a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Marián Janec, so sídlom exekútorského úradu Sad SNP 666/12, 010 01 Žilina, sp. zn. 351EX 433/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Oprávnenej voči povinnému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a.

III. Povinnému voči oprávnenej nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06.06.2022 domáhala od povinného vymoženiu trov pôvodného konania a trov exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 22C/17/2017 zo dňa 04.01.2021 (ďalej v texte aj ako „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 17.06.2022 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: Mgr. Marián Janec, so sídlom exekútorského úradu Sad SNP 666/12, 010 01 Žilina, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 351EX 433/22.

3. Súdnemu exekútorovi bolo dňa 13.07.2022 doručené podanie povinného označené ako „Upovedomenie o začatí exekúcie - zo dňa 20.06.2022, podaný 21.06.2022 z dôvodu neprítomnosti na bytovej adrese, prevzatý dňa 04.07.2022 v predmetnej veci č. 22C/17/2017 zo dňa 04.01.2021, ktorý vydal Okresný súd Liptovský Mikuláš“, ktoré súdny exekútor predložil súdu ako návrh povinného na zastavenie exekúcie a v ktorom povinný namietal skutočnosť z pôvodného konania, t. j. že pri vydávaní exekučného titulu a rozhodnutiach súdu, ktoré mu predchádzali nebola vyhodnotená žiadna skutková podstata a právna skutočnosť a takisto že oprávnená, ktorá podľa povinného nebola zvolená v Bytovom dome za zástupkyňu vlastníkov bytov, svojim konaním okradla každého vlastníka bytu v pokročilom dôchodkovom veku najmenej o 1.151,37 Eur. Ďalej povinný uviedol, že exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nie len v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, čo podľa povinného exekučný súd nevykonal. Na záver povinný žiadal uhradiť 100,- Eur za vyhotovenia stanoviska k predmetnej veci č. 22C/17/2017 a nemajetkovú ujmu 100,- Eur v súčinnosti s ostatnými predchádzajúcimi finančnými nákladmi s príslušenstvom. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie priložil List zo dňa 07.06.2022

adresovaný Okresnému súdu Liptovský Mikuláš, uznesenie ČVS: ORP-930/OO-LM-2015 zo dňa 20.01.2016 a Pozvánku na stretnutie adresovanú vlastníkom bytov a nebytových priestorov.

4. Súdny exekútor predložil návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávnenej dňa 12.08.2022 súdu na rozhodnutie.

5. Oprávnená vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 11.08.2022 uviedla, že s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasí, nakoľko nie sú dané dôvody pre zastavenie exekúcie.

6. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok..

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Z priložených listín mal súd za preukázané, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 04.07.2022 a návrh na zastavenie exekúcie povinný podal na poštovú prepravu dňa 11.07.2022, teda v zákonnej 15-dňovej lehote. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného a predložených dokumentov dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný včas, avšak nie je dôvodný.

10. V danej veci súd zistil, že oprávnená sa domáhala vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým súd žalovanej (oprávnená v danom exekučnom konaní) priznal náhradu trov prvostupňového konania vo výške 435,30 Eur, náhradu trov odvolacieho konania vo výške 109,36 Eur a náhradu trov dovolacieho konania vo výške 110,34 Eur, ktoré bol povinný zaplatiť žalobca (povinný v danom exekučnom konaní). Exekučný titul, predložený oprávnenou bol zároveň opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorou bolo potvrdené, že exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 04.02.2022 a vykonateľnosť dňa 25.01.2022.

11. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, ak by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

12. Jedným z predpokladov vedenia exekučného konania je relevantný exekučný titul, bez existencie ktorého nemožno exekúciu vykonať. Súd dospel k záveru, že uznesenie, na podklade ktorého sa začala exekúcia, a ktoré má byť exekučným titulom, spĺňa zákonné náležitosti a neodporuje zákonu, preto

v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 1 Exekučného poriadku správne vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi.

13. Súd uvádza, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, nakoľko dodnes platí, že exekučný titul je v celom rozsahu právoplatný a vykonateľný. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, nakoľko exekučný súd nepôsobí ako ďalšia opravná inštancia v systave súdov a preto mu zákon nezveruje právomoc predložený exekučný titul akokoľvek preskúmať z hľadiska jeho správnosti ale skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a povolenie exekúcie. Exekučný súd je v exekučnom konaní viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, jeho výrokom a nemôže predmetné rozhodnutie, na podklade ktorého sa exekúcia vykonáva spochybníť bez priameho dôkazu, ktorý by preukázal jeho nevykonateľnosť, resp. neprípustnosť vykonania exekúcie. Exekučný súd počas výkonu exekúcie nepreskúmava existenciu a obsah hmotnoprávneho vzťahu pred vydaním exekučného titulu medzi oprávneným a povinným. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len také skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Preto návrh na zastavenie exekúcie nie je a ani nemôže byť opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Skutkový stav na základe ktorého bol vydaný exekučný titul je predmetom konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, prípadne konania o opravnom prostriedku. Exekučné konanie je špecifické tým, že sa v ňom vykonáva exekúcia proti povinnému, nepreskúmavajú sa v ňom okolnosti, ktoré mali byť predmetom základného konania. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a rovnako nie je príslušný ani skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučných titulov, respektíve preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánov) vydaných v základnom konaní. Exekučný súd je viazaný obsahom týchto rozhodnutí (exekučných titulov) a musí z nich priamo vychádzať. Navyše ako už bolo uvedené v danom prípade je exekučným titulom uznesenie, ktoré už rozhoduje len o výške trov. Ani prípadné vady súdneho konania, ktoré predchádzalo vydaniu vykonávaného rozhodnutia, nezakladajú súčasne vadu vykonávacieho konania, nakoľko na ich nápravu slúžili povinnému iné procesné prostriedky. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti.

14. Súd tiež poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, podľa ktorého: „Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nemôže exekučný súd naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu. V súlade so zásadou rovnocennosti platí vyššie uvedené bez ohľadu na to, či exekučným titulom je rozsudok, ktorý vydal všeobecný súd alebo rozhodcovský súd.“

15. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd preskúmal námietky povinného uplatnené v návrhu na zastavenie exekúcie, pričom dospel k záveru, že tieto nezakladajú dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný svoje námietky smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, ktoré predchádzalo exekučnému titulu v danom konaní. Exekučnom titulom, na podklade ktorého sa vykonáva exekúcia je Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 22C/7/2017 zo dňa 04.01.2021, ktoré podľa predloženej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti nadobudlo právoplatnosť dňa 04.02.2022 a vykonateľnosť dňa 25.01.2022. Z uvedeného je zrejmé, že exekučný titul, ktorý je podkladom na vykonanie exekúcie je v celom rozsahu právoplatný a vykonateľný.

16. Súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia odpovedalo na každú námietku alebo argument účastníka konania, ale len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre jeho rozhodnutie, preto nebolo povinnosťou súdu zaoberať sa všetkými tvrdeniami povinnej v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými, ktoré mali pre jeho rozhodnutie podstatný význam.

17. Pri rozhodovaní súd vychádzal z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnemu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný. Súd nemal zo strany povinného za preukázané, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (I. výroková veta rozhodnutia).

18. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

19. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

20. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

22. Podľa § 199a Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky za zaplatený súdny poplatok s hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

24. V zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieťa zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré úspešný účastník vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva.

25. Nakoľko oprávnená bola v tomto konaní úspešná, pretože súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, voči povinnému jej tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré jej vznikli v súvislosti s konaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku), avšak v danom konaní si oprávnená nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie voči povinnému neuplatnila, preto súd rozhodol tak, že oprávnenej voči povinnému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (II. výroková veta rozhodnutia).

26. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

28. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie žiadal uhradiť 100,- Eur za vyhotovenia stanoviska k predmetnej veci č. 22C/17/2017 a nemajetkovú ujmu 100,- Eur v súčinnosti s ostatnými predchádzajúcimi finančnými nákladmi s príslušenstvom. Nakoľko povinný bol v tomto konaní neúspešný, pretože súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, voči oprávnenej mu tak nevznikol nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (§ 255 ods. 1 CSP). Aj samotné ustanovenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku hovorí o tom, že povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať, avšak v danom prípade súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a takisto povinný nemal výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie, tak ako to predpokladá § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, keďže povinný návrh na zastavenie exekúcie

podával sám a nedoložil súdu plnomocenstvo na zastupovanie v exekučnom konaní, preto súd rozhodol tak, že povinnému voči oprávnenej nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (III. výroková veta rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.